

Není mnoho umělců, kteří dokáží své diváky přikovat k židlím a navodit atmosféru naprosté soustředěnosti a hrobového ticha s příjemnými mrazivými pocity, které se dostávají vždy, když se

Sylvie Krobová v píseckém RW Café
foto: Zbyněk Konvička ©

člověk setká s výjimečným uměleckým zážitkem a přitom mu v hlavě rezonuje: "Tak to je přesně ono!" **Sylvie Krobová** to umí mírou vrchovatou. O tom se mohli přesvědčit posluchači jejího recitálu v pátek 16. února na koncertu v RW café.

Silně emotivní šansony Sylvie Krobové, hrající střídavě na piano a akordeon, doprovázel na bezpražcovou basu **Oto Sukovský**, a bylo patrné, že si hudebně i lidsky výtečně rozumí. Páteř večera tvořily písně z debutového alba **Stín**, kde Sylvii vedle Sukovského ještě doprovází na violoncello

Vojtěch Havel

Když vlastní zvukomalebné lyrické texty zpívala Sylvie konzervatoří proškoleným operním hlasem, byl to skutečný zážitek. Svůj barevný zpěv přitom používá bez operních manýr, ovšem moduluje ho krásným a často překvapivým způsobem. Od jemného hladivého vokálu vystoupá rázem o dvě oktávy výše, aby se v mžiku vrátila do ještě klidnější polohy a naprosto nečekaně píseň okořenila tak expresivním výrazem, který nejde pozorně nevnímat a nebýt v tom nejlepším slova smyslu uhranut. I při velmi náročné pěvecké interpretaci se s velkou lehkostí bravurně doprovází na piano a akordeon. Klouzavé basové tóny Oty Sukovského vše příjemně podbarvují, někdy až minimalisticky, až jejich doprovod evokuje Badalamentiho úvodní znělku k Městečku Twin Peaks. Zásadní umělecký dojem z celého koncertu je pravdivost výpovědi, lidskost a vnitřní pokora písničkářky, která se v uměleckém světě sice pohybuje již řadu let, ale jako umělec solitér vydala svůj debut teprve v loňském prosinci.

Asi se neubrání srovnávání s Radúzou, ale to je asi osud všech písničkářek s harmonikou (např. Jany Věbrové), které přichází ve známost "až po Radúze", což je velká škoda především pro posluchače. Sylvie Krobová má s Radúzou společný skutečně jen ten nástroj. Interpretací, výpovědí a uměleckým projevem je naprosto svá a originální. Není tak přímočará a kramářská, spíše niternější, o to je poslech její hudby náročnější. Když se ovšem na Sylvii Krobovou naladíte, nebudete rozhodně litovat. Přivede vás k sobě, do klidu vlastního nitra.

Vlastnímu recitálu Sylvie Krobové předcházela koncert **Petra Hlinského** a jeho kapely **Jam Sesszer**

Bohatý večer ještě předtím otevírala vernisáž Hlinského obrazů v ERWÉ galerii, mezi nimiž najdeme písecké motivy, abstrakce i akty. Tato výstava bude v prostorách minigalerie ERWÉ k vidění až do 17. března.